

Arrest

nr. 231 224 van 14 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. ASSELMAN
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, etnisch Oromo te zijn langs vaderszijde en etnisch Amhaars langs moederszijde, en geboren te zijn in de stad X op X 2001. U liep school tot de 4e graad, en hield op met schoollopen in het jaar 2012. Uw vader was voor zijn overlijden in het jaar 2009 politiek actief, en leidde de partij 'Qeerroo' in de stad Holeta. Uw vader was tevens kandidaat voor deze partij bij lokale verkiezingen te Holeta. In het jaar 2009 werd uw vader evenwel dood teruggevonden langs de weg – na onderzoek verschaft de politie te Holeta nooit duidelijkheid omtrent de precieze omstandigheden rond zijn dood.

Uw moeder, die op de markt werkte, stierf in het jaar 2014, wanneer de politie schoot op manifestanten die een protest organiseerden op de markt. Wie uw moeder doodde, en hoe dit precies gebeurde is evenwel nooit duidelijk geworden – u vernam via via dat uw moeder door een politieagent werd gedood. Sindsdien woonde u in bij uw tante te Holeta. Wanneer u op 10 mei 2015, samen met twee vrienden van u – G. en J. – op de hoek van de straat aan het wachten was op mogelijke arbeidsopdrachten, ontstond er een betoging van Qeerroo op straat. Hoewel u en uw vrienden niet actief deelnamen, bekogelden jullie de politie met stenen wanneer u hen zag naderen. De politie kwam achter jullie aan, en jullie liepen weg. Jullie klommen over een muur, maar uw vriend G. werd in het been geschoten en gearresteerd alvorens hij de muur over ging. U ging samen met J. naar Addis Ababa, waar jullie de nacht doorbrachten aan het busstation. Nadien namen jullie een bus naar Metema nabij de Soedanese grens. Jullie leerden er een persoon kennen, die bereid was jullie te helpen om naar Khartoem te gaan. Hij bracht u uiteindelijk naar Hajer, een plek in Soedan, waar van jullie werd geëist om 100 000 Ethiopisch Bir te betalen. U maakte duidelijk dat u een dergelijk bedrag niet kon betalen en werd mishandeld. U en J. slaagden er uiteindelijk in te ontsnappen, en per bus naar Khartoem te reizen. U verbleef een drietal dagen te Khartoem, en reisde nadien verder naar Libië, nadat iemand beloofde jullie te brengen naar een plek waar jullie een beter leven zouden kunnen leiden. Eens u in Libië was, besepte u in welke gevaarlijke situatie u was beland, maar u kon niet terugkeren naar Soedan. U verbleef uiteindelijk anderhalf jaar te Libië, en werd er slachtoffer van mishandeling, ontvoering en folterpraktijken. U stak uiteindelijk de Middellandse Zee over en kwam op 15 juli 2017 aan te Italië. U reisde nadien van Italië naar Frankrijk, en kwam op 7 januari 2018 aan te België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 maart 2018.

B. Motivering

U verklaarde geboren te zijn op 21/02/2001. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 20/03/2018 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 9/04/2018, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 18/04/2018 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 9/04/2018 ouder was dan 18 jaar, met name 28,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Hoewel uw advocate documenten voorlegde aan de Dienst Voogdij, waaruit een lagere leeftijd zou moeten blijken, oordeelde de Dienst Voogdij in de beslissing die u werd betekend op datum van 20/07/2018 dat de voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de resultaten van het medisch onderzoek d.d. 9/04/2018 en de leeftijdsbepaling van 18/04/2018 weerleggen.

Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de door u ingeroepen problemen die u gekend zou hebben in Ethiopië, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Vooreerst dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat uw vader, die overleed in het jaar 2009, een actief lid was van Qeerroo, de leider van Qeerroo was in de stad Holeta, en uw vader deelnam aan lokale verkiezingen te Holeta, als vertegenwoordiger van de partij Qeerroo (notities CGVS, p. 13, 14 en 15). Ter bevestiging gevraagd of de partij Qeerroo deelnam aan de verkiezingen, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p. 14). Gevraagd of Qeerroo dan geen verboden beweging was, gezien ze als politieke partij aan de verkiezingen konden deelnemen, antwoordde u uiterst vaag en ontwijkend dat ze ervoor streden dat in Oromia enkel de taal Oromo gesproken mag worden. U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de beschikbare informatie, blijkt dat Qeerroo nooit deelnam aan verkiezingen in Ethiopië, verklaarde u, nadat de vraag u nog eens herhaald moest worden, ontwijkend dat Qeerroo doelt op een revolutie. U nogmaals herinnerd aan uw verklaring dat uw vader voor de partij Qeerroo deelgenomen zou hebben aan lokale verkiezingen te Holeta, bevestigde u dat uw vader deelnam aan de verkiezingen voor het stadsbestuur. Echter, er dient opgemerkt dat de beweging ‘Qeerroo’ geen politieke partij betreft die reeds deelnam aan verkiezingen [op gelijk welk niveau] in Ethiopië – Qeerroo betreft immers een ondergrondse jeugdbeweging die de Oromo-gemeenschap mobiliseert, en stakingen en protesten organiseerde tegen de Ethiopische

regering, voorafgaand aan het aantreden van premier Ahmed Abiy in april 2018. Voorts blijkt dat de beweging een verboden beweging in Ethiopië betrof, voorafgaand aan het aantreden van premier Ahmed Abiy in april 2018, en de eerste vermelding van de Qeerroo dateert uit 2011, toen de jongerenbeweging op internet een missiestatement plaatste (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier – 'Algemeen ambtsbericht Ethiopië', juli 2018, punt 1.2.2). Gevraagd of u enige andere politieke bewegingen kent die strijden voor het Oromo-volk, antwoordde ontkennend (notities CGV S, p. 17). **Uw verklaring, namelijk dat uw vader de beweging Qeerroo leidde in Holeta, en ook uw tante en moeder lid waren van deze beweging, alsook dat uw vader, voorafgaand aan zijn overlijden in 2009, met de partij Qeerroo deelgenomen zou hebben aan de lokale verkiezingen te Holeta (notities CGVS, p. 13), zijn dan ook, gezien bovenstaande objectieve informatie, volstrekt ongeloofwaardig. Derhalve kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u door de politieagenten te Holeta, op de dag waarop u Holeta diende te ontvluchten, net werd gevisieerd gezien dezen wisten dat uw familie betrokken was bij Qeerroo (notities CGVS, p. 7 en 13).**

Deze vaststellingen indachtig, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw vader in het jaar 2009 vermoord zou zijn door de Ethiopische autoriteiten, omwille van zijn politiek engagement voor Qeerroo. Hoewel u zelf aangeeft geen zekerheid te hebben betreffende de precieze omstandigheden waarin uw vader overleed, verklaarde u wel dat de politie helemaal geen onderzoek deed, en verklaarde u dat uw moeder ervan overtuigd was dat hij door de politie werd gedood (notities CGVS, p. 13 en 14). Ook wat betreft de doodsoorzaak van uw moeder, zijn uw verklaringen weinig eenduidig te noemen. Hoewel u tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat uw moeder ook vermoord zou zijn maar u niet zou weten of ze werd vermoord door de politie of niet (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5), bleek u hierover plots wel zeker te zijn bij het persoonlijk onderhoud voor het CGVS wanneer u verklaarde dat uw tante van een ooggetuige, een klant van uw moeder op de markt, zou hebben vernomen dat uw moeder dood geschoten werd door een politieagent (notities CGVS, p. 15). U gewezen op uw verklaring afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u dat u het zelf ook niet zeker weet, maar u dat vernam van uw tante, aan wie de klant van uw moeder dit verteld had.

Bovenstaande vaststellingen nopen enkel tot de conclusie dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Daarnaast kunnen ook uw verklaringen worden opgemerkt betreffende de inspanningen die de Ethiopische autoriteiten zouden doen om u op te sporen ten einde u te arresteren. Zo verklaarde u **dat u beschoten werd door de politie** wanneer u weg vluchtte, **de politie die u achtervolgde u goed kende en ook uw familie kent**, dat de politie in Holeta reeds **meermaals naar uw tante – bij wie u inwoonde – ging om naar u te vragen, dit zelfs nog op de dag voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en ook uw kleine zusjes met een wapen door politieagenten werden bedreigd opdat ze zouden zeggen waar u zich bevindt** (notities CGVS, p. 4 6, 7). **Uw foto zou voorts uithangen aan het politiekantoor te Holeta, als gezocht persoon** (notities CGVS, p. 16-17). Ondanks bovenstaande verklaringen – waaruit blijkt dat de Ethiopische politie tot op heden grote inspanningen blijft leveren om u te pakken te krijgen, uw familie blijft lastig vallen en bedreigen, en uw foto publiekelijk uithangt als persoon die gezocht wordt – **wist u niet te antwoorden wanneer u werd gevraagd of er ooit een opsporingsbevel opgesteld werd op uw naam** (notities CGVS, p. 7). U geconfronteerd met de vaststelling dat – indien ze u werkelijk zo hard zouden zoeken [dit reeds sinds 10/05/2015, de dag dat u Holeta ontvluchtte] – het toch wel te verwachten valt dat ze een opsporings- of arrestatiebevel op uw naam zouden afleveren, gezien ze anders een wettelijke grond zouden ontberen om u te arresteren indien ze u uiteindelijk zouden vinden, verklaarde u niet te weten of ze een arrestatiebevel afleverden. Deze verklaring overtuigt allesbehalve – indien u werkelijk reeds sinds mei 2015 gezocht wordt door de Ethiopische politie, op beschuldiging van lidmaatschap van de beweging Qeerroo, en dezen tot op heden inspanningen blijven leveren om u terug te vinden en te arresteren, is het geenszins aannemelijk, noch geloofwaardig, dat ze gedurende deze geruime tijd dat ze u reeds opsporen (bijna 4 jaren) op geen enkel moment enig opsporingsbevel of arrestatiebevel op uw naam zouden opgesteld hebben. Dit overtuigt in het geheel niet.

Tot slot dient opgemerkt dat het hoe dan ook geenszins geloofwaardig wordt bevonden dat de Ethiopische autoriteiten op heden nog steeds leden of sympathisanten van de beweging Qeerroo zouden vervolgen of intimideren.

Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt immers dat de door de jongerenbeweging Qeerroo georganiseerde protesten en stakingen in begin 2018 instrumenteel geweest zijn voor de verkiezing van de in april 2018 aangestelde nieuwe Ethiopische premier Ahmed Abiy, de druk van deze protesten een grote steun in de rug betekende voor de verkiezing van Ahmed Abiy, en de beweging Qeerroo tevens prominent aanwezig was op de pro-Abiy demonstratie van 23 juni 2018.

Sinds de aanstelling van hervormingsgezinde premier Abiy, zelf een Oromo, werden reeds meer dan 13 000 politieke gevangenen vrijgelaten, werden voorheen als terroristisch gebrandmerkte organisaties zoals het 'Oromo Liberation Front', het 'Ogaden National Liberation Front' en 'Ginbot 7' volledig gelegaliseerd, en werden voorheen verbannen dissidenten opnieuw welkom geheten in het land. Een van de, door u zelf genoemde (notities CGVS, p. 18), informele leiders van de beweging Qeerroo – Jawar Mohamed – keerde na jarenlang ballingschap, zelfs in alle vrijheid terug naar Ethiopië op 5 augustus 2018, waar hij met alle nodige égarde ontvangen werd, bewaking verkreeg verzorgd door veiligheidsagenten, 25 à 30 bijeenkomsten hield tijdens zijn twee weken durende bezoek aan het land, lezingen aan de universiteit hield, en een tour maakte doorheen het land, voornamelijk in de regio Oromia. U geconfronteerd met de vaststelling dat leden en sympathisanten van Qeerroo op heden toch helemaal niet meer worden vervolgd in Ethiopië, verklaarde u dat 'ze' bang zijn dat Qeerroo zal winnen, en velen in de regio van Oromia geen Oromo spreken (notities CGVS, p. 8). U gezegd dat men zou kunnen stellen dat Qeerroo eigenlijk reeds gewonnen heeft, Qeerroo aanwezig was op de steunmars voor Ahmed Abiy, en de beweging gezien wordt als een beweging die de nieuwe premier mee aan de macht bracht, verklaarde u dat dat niet zo is, dat Ahmed Abiy dan wel etnisch Oromo is maar dit niet betekent dat Qeerroo hem mee aan de macht bracht, en de strijd nog niet gewonnen is. U erop gewezen dat Qeerroo openlijk Ahmed Abiy steunde, verklaarde u vaagweg dat het niet zo is dat ze hem steunden, hij Abiy Ahmed heet en hij ook eigen werk heeft in de Oromo-regio, en dat Qeerroo een partij is die nog steeds strijdt, maar geen echte leider hebben, en hij niet van Qeerroo is. U er nogmaals op gewezen dat Qeerroo de nieuwe premier wel openlijk steunde, antwoordde u ontkennend. U er aan het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals op gewezen dat leden en sympathisanten van Qeerroo op heden geenszins meer worden vervolgd in Ethiopië, en u gewezen op het feit dat Jawar Mohamed, die u zelf vernoemde, reeds terugkeerde naar Ethiopië en er zonder enig probleem politiek actief kan zijn, en nogmaals gevraagd waarom u vervolging te vrezen zou hebben omwille van een associatie met de beweging Qeerroo, antwoordde u – enigszins tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen, waarbij u aangaf dat Qeerroo de premier Ahmed Abiy niet steunde – dat niet enkel Qeerroo, maar het hele land op straat kwam om Abiy te steunen, en er een grote hervorming was, en vroeg u zich verder af waarom de politie nog naar uw huis zou komen om naar u te vragen, indien ze u niet meer zouden zoeken. Deze vraag kan men zich inderdaad stellen, en er dient u dan ook gewezen op bovenstaande motivering, waaruit naar voren kwam dat uw verklaringen tot op heden gezocht te worden door de Ethiopische politie, geenszins geloofwaardig bevonden werd.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U heeft derhalve niet aannemelijk weten te maken een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, te koesteren, noch dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, een kopie neer van uw geboorteakte, afgeleverd op 12/04/2018 door de stadsadministratie van Holeta. Uw tante zou via een kennis van haar erin geslaagd zijn deze geboorteakte te laten afleveren op uw naam [hoewel u gezocht zou worden door de politie te Holeta]. De geboorteakte die u voorlegt – afgeleverd een drietal jaren na uw vertrek uit het land, wijkt dermate af van de leeftijd vastgesteld in uw leeftijdsbepaling, dat ernstige vraagtekens rijzen met betrekking tot waarachtigheid en authenticiteit van dit document. Daarnaast valt het geenszins uit te sluiten dat de geboorteakte die u voorlegt, een frauduleus document betreft verkregen middels corruptie – immers, uit de beschikbare landinformatie toegevoegd aan het administratief blijkt dat corruptie in Ethiopië endemisch en wijdverspreid is. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 juni 2019 een schending aan van "de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een

nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten); de materiële motiveringsplicht; beoordelingsfout".

Hij gaat in op het leeftijdsonderzoek *"hoewel het CGVS noch uw Raad bevoegd zijn om terug te komen op de beslissing van de Dienst Voogdij wat betreft zijn leeftijdsbepaling"*. Hij klaagt aan dat geen gevolg werd gegeven aan de tegenexpertise door een tandarts of aan de vermeldingen op zijn geboorteakte, terwijl *"uit verschillende bronnen [blijkt] dat ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de in ons land gehanteerde leeftijdsbepaling van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's)"*. Hij stelt tevens te betreuren *"dat de authenticiteit van zijn geboorteakte noch op het niveau van de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het niveau van het CGVS serieus onderzocht werd"*.

Vervolgens voert verzoeker aan *"dat uit de gehoornotities blijkt dat tijdens het persoonlijk onderhoud op verschillende momenten vertaalproblemen hebben plaatsgevonden"*. Hij wijst erop *"dat het Amhaars niet verzoekers moedertaal is en hij deze taal koos omdat op de DVZ geen vertaler Oromo beschikbaar was"* en dat *"het Amhaars ook voor de tolk niet zijn moedertaal [blijkt] te zijn en deze een beperkte woordenschat [blijkt] te hebben"*. Hieruit kan volgens verzoeker *"worden afgeleid dat de tolk op andere momenten van het persoonlijk onderhoud wellicht ook niet met precieze termen sprak, maar beschrijvingen hanteerde om de vraag van de dossierbehandelaar aan verzoeker duidelijk te maken"*, waardoor *"een deel van de nuance zodoende onvermijdelijk verloren [is] gegaan"*.

Waar de bestreden beslissing stelt dat de beweging Qeerroo dateert van na de dood van zijn vader in 2011, wijst verzoeker op andere bronnen (*"Conversation, Why the Oromo protests mark a change in Ethiopia's political landscape, 14 augustus 2016"*) waaruit zou blijken *"dat Qeerroo inderdaad al veel langer bestond, m.n. al sinds het begin van de jaren '90"*. Volgens hem is het *"evident dat de beweging al lange tijd 'ondergronds' bestond vooraleer ze in 2011 voor het eerst 'boven' kwamen"*.

Wat betreft de deelname van zijn vader aan de lokale verkiezingen, ontkent hij *"te hebben verklaard dat zijn vader dit als vertegenwoordiger van de 'partij' Qeerroo deed"*, gezien hij *"maar al te goed [weet] dat Qeerroo geen officiële partij is, zoals hij reeds duidelijk maakte tijdens het persoonlijk onderhoud"*. Hij stelt zich evenwel niet te herinneren *"of zijn vader voor een andere partij dan wel als onafhankelijke kandidaat deelnam aan de verkiezingen voor het dorpsbestuur"*, maar wel te weten *"dat zijn vader erg populair was en als sterke voorvechter van de rechten van Oromo-gemeenschap, in een stad die een Oromo-meerderheid telt, een grote aanhang had"*. Hij voegt nog toe dat *"de tolk nooit het woord 'politieke partij' gebruikte wanneer hij sprak over de Qeerroo beweging"* en verwijst naar de vertaalproblemen.

Verzoeker meent dat hij gedetailleerde, concrete en doorleefde verklaringen aflegde over het politiek profiel van zijn vader, diens dood, de gebeurtenissen erna en de moeilijkheden die zijn moeder en het gezin hierdoor ondervonden. Hij klaagt aan dat hij evenwel *"slechts beperkt bevraagd [werd] over de politieke activiteiten van zijn ouders"*.

Dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben verklaard dat hij niet zeker wist of zij al dan niet door politie werd gedood, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde dat hij via een kennis van zijn tante vernomen had dat zijn moeder doodgeschoten werd door een politieagent, wijst verzoeker aan *"zijn streven naar nuance"*. Hij hekelt het feit dat de commissaris-generaal geen enkele vraag stelde over *"de impact van de dood van zijn moeder op het leven van verzoeker"*.

Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal *"zich tijdens het interview alsook tijdens de beoordeling al te sterk laten leiden door - incorrecte en incorrect geïnterpreteerde - objectieve informatie omtrent de Qeerroo-beweging en lijkt op basis daarvan te zijn uitgegaan van een vermoeden van ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen"*. Hij wijst op *"de talrijke confronterende vragen die verzoeker gesteld kreeg"*, de onmogelijkheid die hij kreeg om vrij zijn relaas te doen over de demonstratie waarbij hij betrokken raakte en de beperkte en diffuse bevraging hierover.

Wat betreft de actualiteit van verzoekers vrees, brengt hij aan *"dat het in Ethiopie allesbehalve peis en vree is sinds de verkiezing van premier Ahmed Abiy"* volgens *"recente berichtgeving"*. Hij wijst op *"recente sterke etnische spanningen"* (*"Human Rights Watch, Ethiopia: Growing Uncertainty Marks Abiy's First Year in Power Early Reforms Followed by Rising Tensions, Security Breakdown, 2 april 2019"*), *"een (mislukte) staatsgreep waarbij enkele zeer hoge overheidsfunctionarissen, waaronder de président van de regio Amhara alsook de stafchef van het Ethiopische leger vermoord werden"* (*"De Morgen, Onrust in Ethiopië: stafchef van het leger en regionaal président gedood bij coup poging, 23 juni"*

2019" en "La Libre, L'Ethiopie s'enfonce dans la crise après les assassinats politiques, 24 juni 2019") en "de interetnische spanningen" ("De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineenstort: "Het wordt erger dan Somalie", 29 mei 2018"). Volgens verzoeker heeft de machtswissel op politiek niveau "daarom nog geen directe invloed heeft op het leger en de veiligheidsdiensten van Ethiopië" ("De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineenstort: "Het wordt erger dan Somalie", 29 mei 2018"). Hij citeert uit "Human Rights Watch, Ethiopia: Abiy's First Year as Prime Minister, Review of Arbitrary Detention, Torture and Détention Conditions, 5 april 2019" en stelt "dat er enkele belangrijke verbeteringen zijn wat betreft de willekeurige gevangenschap en foltering gedurende detentie, maar stelt het eveneens vast dat er ook onder Abiy's bewind nog steeds willekeurige arrestaties plaatsvinden, onder meer "in areas of Oromia where there have been conflicts between suspected OLF members and the military". Volgens verzoeker mag er aldus "niet van worden uitgegaan dat met de verkiezing van premier Ahmed Abiy alle problemen voor de Oromo opgelost zijn en dat het risico op vervolging van reeds eerder geïdentificeerde personen plotsklaps verdwenen is", temeer gezien de politieleiden in zijn dorp "niet allen oromo zijn, maar onder meer Tigray".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing "te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS met de instructie het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen".

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Conversation, Why the Oromo protests mark a change in Ethiopia's political landscape, 14 augustus 2016", "De Morgen, Onrust in Ethiopië: stafchef van het leger en regionaal président gedood bij couppoging, 23 juni 2019", "La Libre, L'Ethiopie s'enfonce dans la crise après les assassinats politiques, 24 juni 2019", "De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineenstort: "Het wordt erger dan Somalie", 29 mei 2018", "Human Rights Watch, Ethiopia: Abiy's First Year as Prime Minister, Review of Arbitrary Detention, Torture and Détention Conditions, 5 april 2019" en "Human Rights Watch, Ethiopia: Growing Uncertainty Marks Abiy's First Year in Power Early Reforms Followed by Rising Tensions, Security Breakdown, 2 april 2019".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel origineel stuk ter staving van zijn identiteit voorlegt. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen.

Zoals ook ter terechtzitting opgemerkt, legt hij geen originele geboorteakte voor, noch een identiteitskaart of een inschrijving bij de kebele (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 9), noch enige documenten van zijn ouders. Verzoeker verklaarde over een doopakte te hebben beschikt (notities, p. 6), maar laat na deze neer te leggen. Hij liep school tot de 4de graad (notities, p. 15-16), maar ook hiervan brengt hij geen stuk bij. De Raad ziet niet in waarom een Ethiopisch burger, die geboren werd in Holeta en er jarenlang schoolliep, wiens vader onderzoeker en politiek actief was en wiens moeder als schoonmaakster werkte (notities, p. 15), geen enkel authentiek identiteitsstuk kan voorleggen.

2.4.1. Waar verzoeker op het Commissariaat-generaal een fotokopie van een geboorteakte neerlegt, beweerde hij ook over het origineel te beschikken maar dit werd nooit bijgebracht. Nog daargelaten de vaststelling dat dit stuk aldus slechts een fotokopie betreft, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat dit door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 135, X), merkt de Raad op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dergelijke stukken in Ethiopië gemakkelijk kunnen worden gefabriceerd, zodat deze met de nodige voorzichtigheid dienen te worden beoordeeld.

Zo kan worden vastgesteld dat de leeftijd die uit de geboorteakte moet blijken geenszins overeenstemt met het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij, wat de authenticiteit ervan ondermijnt. Waar verzoeker verklaart geboren te zijn op 21 februari 2001 en de voorgelegde fotokopie van zijn geboorteakte deze geboortedatum ook vermeldt, wordt in de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van juli 2018 het volgende aangegeven: *“Overwegende dat de dienst Voogdij in dit kader een medisch onderzoek liet uitvoeren op 9 april 2018 door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, Wilrijkstraat 10, 2650 Edegem, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar; waarbij uit de conclusie bleek dat betrokkene op datum van 9 april 2018 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 28,5 jaar of ouder met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is”*. Tevens wordt in deze beslissing gesteld dat het onderzoek door de tandarts en de geboorteakte geen afbreuk doet aan de leeftijdsbepaling van het medisch onderzoek van 9 april 2018.

2.4.1.1. In zoverre verzoeker deze bevindingen in het verzoekschrift nog tracht aan te vechten, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet in onderhavige procedure voor de Raad kan worden betwist. Verzoeker had immers de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Dienst Voogdij beroep in te stellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na de betekening van de beslissing, welke beroepsmogelijkheid ook werd aangegeven in de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoekers kritiek dienaangaande wordt dan ook niet in overweging genomen.

2.4.2. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit en verzoekers leugenachtige verklaringen over zijn leeftijd, houden dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en zijn wil tot medewerking nu volwassen personen in Ethiopië zich dienen te legitimeren, wat verzoeker niet ontkent.

2.4.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen met de autoriteiten omwille van zijn toegeschreven politiek profiel. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

2.4.4. De Raad treedt het verzoekschrift bij waar wordt aangevoerd dat *“Conversation, Why the Oromo protests mark a change in Ethiopia's political landscape, 14 augustus 2016”*, toegevoegd aan het verzoekschrift maar ook door de commissaris-generaal aan het administratief dossier gevoegd, aangeeft dat Qeerroo *“first emerged in 1991”*.

2.4.5. De Raad merkt op dat verzoeker verklaarde dat zijn vader deelnam aan de lokale verkiezingen als vertegenwoordiger van de partij Qeerroo, terwijl uit de informatie in het administratief dossier wel degelijk blijkt dat de Qeerroo een ondergrondse jeugdbeweging betreft die nooit deelnam aan verkiezingen op eender wel niveau. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker *“maar al te goed [weet] dat Qeerroo geen officiële partij is, zoals hij reeds duidelijk maakte tijdens het persoonlijk onderhoud”*, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker verklaarde: *“Hij was voor de partij Qeerroo, in Holeta, hij was erg populair, hij nam deel aan de verkiezing voor administratie van Holeta. Hij kwam op voor de lokale administratie, misschien dat ze hem daarom doodden. [...] Hij nam deel aan verkiezingen voor dorpsbestuur. [...] Qeerroo is heel heel oud, het is al veel langer, maar het was niet zo bekend als nu, het was er wel. Zo bekend als nu, was het niet.”* (notities, p. 14).

Gevraagd of de Qeerroo dan deelnam aan verkiezingen, antwoordde verzoeker twee keer bevestigend: *"Ja. [...] Ja, toen, ze hadden het beleid dat de Oromo-taal in Oromo regio als een officiële taal moet gesproken worden, iedereen moet dat spreken, als iemand van Tigray, Amhara of Gambella komt, moet die ook Oromo praten. Dat was niet verboden."* (notities, p. 14). Indien verzoeker werkelijk wist dat de Qeerroo geen politieke partij was die deelnam aan verkiezingen maar zich niet kon herinneren *"of zijn vader voor een andere partij dan wel als onafhankelijke kandidaat deelnam aan de verkiezingen voor het dorpsbestuur"*, dan had hij dit zo moeten verklaren in plaats van meermaals te laten optekenen dat zijn vader actief was voor de politieke partij Qeerroo en dat hij voor hen opkwam bij lokale verkiezingen (notities, p. 14-15). Verzoekers toelichtingen komen dan ook voor als een poging om *post-factum* zijn ongerijmdheden toe te dichten.

2.4.6. Zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker in werkelijkheid zou hebben bedoeld dat zijn vader actief was voor de Oromo-beweging (desgevallend onder een andere naam dan de Qeerroo) en dat hij voor een andere Oromo-partij dan wel als onafhankelijke deelnam aan de verkiezingen, merkt de Raad op dat verzoeker zelf geen enkele andere politieke Oromo-beweging kon opnoemen (notities, p. 17). Gelet op zijn verklaringen over het politiek profiel van zijn vader en dat van andere familieleden, zoals zijn moeder en tante (*"Dat mijn moeder deelnam aan Qeerroo, ze werd lid van Qeerroo door vader. [...] Zelfs tante, dat is de enige, die nam in het verleden deel aan hen. [...] Ze was actief samen met vader en moeder, Qeerroo, ze hebben hun eigen lokaal of zaal waar ze verzamelden, ze nam deel aan die vergaderingen."*; notities, p. 16), is dit uiteraard geheel onaannemelijk.

2.4.7. Tevens blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij de Qeerroo-beweging geenszins spontaan linkt aan de jeugd of jongeren, maar integendeel de term *"qeerroo"* aanvankelijk enkel als *"tijger"*, *"sterk"* en *"dapper"* vertaalde, terwijl de betekenis ervan *"jonge vrijgezel"* is (notities, p. 9), en hij zijn ouders en tante - maar geen jongere familieleden - als Qeerroo noemde (notities, p. 16). Evenmin bleek verzoeker te weten dat de Qeerroo de huidige premier Abiy Ahmed openlijk steunden (*"Het is niet dat ze hem steunden. [...] Ze hebben hem niet gesteund."* (notities, p. 8), wat tegenstrijdig is met de informatie in het administratief dossier die aangeeft dat de door de Qeerroo georganiseerde protesten en stakingen in begin 2018 instrumenteel geweest zijn voor de verkiezing van de in april 2018 aangestelde nieuwe Ethiopische premier Ahmed Abiy, dat de druk van deze protesten een grote steun in de rug betekende voor de verkiezing van Ahmed Abiy en dat de beweging Qeerroo tevens prominent aanwezig was op de pro-Abiy demonstratie van 23 juni 2018. Verzoeker blijkt weinig voeling te hebben met de politieke situatie in Ethiopië.

2.4.8. Verzoeker tracht duidelijk de jongerenbeweging Qeerroo in te passen in het profiel van zijn familie en binnen zijn eigen leven, maar hij gaat hiermee volledig voorbij aan de eigenheid van deze Oromo-beweging.

2.4.9. Wat betreft verzoekers persoonlijke problemen omwille van zijn accidentele aanwezigheid bij een Qeerroo-betoging, acht de Raad het geenszins logisch dat de Ethiopische autoriteiten verzoeker achtervolgden, beschoten, meermaals zochten bij zijn tante, zijn zusjes bedreigden en zijn foto tot op heden uithangen in het lokale politiekantoor (notities, p. 4-7, 16-17), maar dat deze autoriteiten gedurende deze jarenlange vervolging nooit overgingen tot het uitvaardigen van een opsporings- of arrestatiebevel (notities, p. 7).

2.4.10. Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het politiek profiel van verzoekers familie en aan zijn accidentele aanwezigheid op een Qeerroo-betoging, blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat leden en sympathisanten van Qeerroo op heden niet worden vervolgd in Ethiopië.

2.4.11. In het verzoekschrift wordt aangevoerd *"dat het in Ethiopie allesbehalve peis en vree is sinds de verkiezing van premier Ahmed Abiy"* volgens *"recente berichtgeving"*, waarbij gewezen wordt op *"recente sterke etnische spanningen"* (*"Human Rights Watch, Ethiopia: Growing Uncertainty Marks Abiy's First Year in Power Early Reforms Followed by Rising Tensions, Security Breakdown, 2 april 2019"*), *"een (mislukte) staatsgreep waarbij enkele zeer hoge overheidsfunctionarissen, waaronder de président van de regio Amhara alsook de stafchef van het Ethiopische leger vermoord werden"* (*"De Morgen, Onrust in Ethiopië: stafchef van het leger en regionaal président gedood bij coup poging, 23 juni 2019"* en *"La Libre, L'Ethiopie s'enforce dans la crise après les assassinats politiques, 24 juni 2019"*), *"de interetnische spanningen"* (*"De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineens stort: 'Het wordt erger dan Somalie', 29 mei 2018"*), de rol van *"het leger en de veiligheidsdiensten van Ethiopië"* (*"De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineens stort: 'Het wordt erger dan Somalie', 29 mei*

2018") en "dat er ook onder Abiy's bewind nog steeds willekeurige arrestaties plaatsvinden, onder meer "in areas of Oromia where there have been conflicts between suspected OLF members and the military"" ("Human Rights Watch, Ethiopia: Abiy's First Year as Prime Minister, Review of Arbitrary Detention, Torture and Détenition Conditions, 5 april 2019"). De Raad merkt op dat noch bepaalde (inter)etnische spanningen, noch de mislukte staatsgreep, noch eventuele problemen binnen het leger en de veiligheidsdiensten, noch het feit dat er conflicten kunnen voorkomen tussen het OLF en het leger in de Oromo-regio, kan aantonen dat personen die banden hebben met Qeerroo momenteel vervolging dienen te vrezen in Ethiopië. Laat staan dat dit voor verzoeker zo zou zijn, gezien hij - louter beweerdelijk - slechts eenmalig per ongeluk aanwezig was op een Qeerroo-manifestatie en hij voor het overige - nogmaals beweerdelijk - enkele Oromo-activisten binnen zijn familie had. Uit de informatie in het administratief dossier volgt immers dat er sinds de aanstelling van hervormingsgezinde premier Abiy, zelf een Oromo, reeds meer dan 13 000 politieke gevangenen werden vrijgelaten, dat voorheen als terroristisch gebrandmerkte organisaties zoals het 'Oromo Liberation Front', het 'Ogaden National Liberation Front' en 'Ginbot 7' volledig werden gelegaliseerd en dat eerder verbannen dissidenten opnieuw welkom werden geheten in het land. Een van de, door verzoeker zelf genoemde (notities, p. 18), informele leiders van de beweging Qeerroo, Jawar Mohamed, keerde na jarenlang ballingschap, in alle vrijheid terug naar Ethiopië op 5 augustus 2018, waar hij met alle nodige 'égards' ontvangen werd, bewaking verzorgd door veiligheidsagenten verkreeg, 25 à 30 bijeenkomsten hield tijdens zijn twee weken durende bezoek aan het land, lezingen aan de universiteit hield en een tour maakte doorheen het land, voornamelijk in de regio Oromia. Dat verzoeker met zijn beperkt profiel - voor zover al geloofwaardig, *quod non in casu* - dan wel vervolgd zou worden bij een terugkeer naar Ethiopië, is uiteraard geheel niet aannemelijk.

2.4.12. In het verzoekschrift worden vertaalproblemen aangehaald gezien "*het Amhaars niet verzoekers moedertaal is en hij deze taal koos omdat op de DVZ geen vertaler Oromo beschikbaar was*". De Raad stelt vast dat verzoeker zelf om een tolk Amhaars verzocht (verklaring betreffende procedure, vraag 2) en dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde: "*Ik spreek naast Amhara ook Oromo. [...] Ik kan allebei spreken. [...] In het Amhaars, voor mij is het ok, ik spreek goed Amhaars, ik spreek beide. Maar het is wat moeilijk dat ik niet goed kan schrijven in Amhaars. Voor de rest is het ok. Maar Oromo, ik kan het spreken en schrijven.*" (notities, p. 9-, 12). Gevraagd of hij het persoonlijk onderhoud liever een andere keer wilde verderzetten in het Oromo, antwoordde verzoeker ondubbelzinnig: "*Het is geen probleem, ik kan verder doen in Amhaars. Voor mij is het geen probleem, we kunnen gewoon spreken, ik ga hier toch niets schrijven, voor mij is beide goed.*" (notities, p. 12). Verzoeker bevestigde ook dat hij de tolk Amhaars goed verstond (notities, p. 6). Overigens merkt de Raad nog op dat aan verzoeker bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd voorgelegd of hij wenste dat de tolk het Amhaars vertaalde naar het Nederlands of naar het Engels, en dat verzoeker het Engels verkoos, omdat hij dit zelf ook een beetje sprak (notities, p. 2-3). De advocate gaf later tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zij liever had dat de tolk naar het Nederlands vertaalde, waarop dit vanaf dan ook gedaan werd (notities, p. 7). Er kan de commissaris-generaal dan ook geenszins verweten worden een tolk Amhaars te hebben gebruikt tijdens het persoonlijk onderhoud.

2.4.13. Waar in het verzoekschrift nog wordt aangebracht "*dat uit de gehoornotities blijkt dat tijdens het persoonlijk onderhoud op verschillende momenten vertaalproblemen hebben plaatsgevonden*", gezien "*het Amhaars ook voor de tolk niet zijn moedertaal [blijkt] te zijn en deze een beperkte woordenschat [blijkt] te hebben*", waaruit kan "*worden afgeleid dat de tolk op andere momenten van het persoonlijk onderhoud wellicht ook niet met precieze termen sprak, maar beschrijvingen hanteerde om de vraag van de dossierbehandelaar aan verzoeker duidelijk te maken*", waardoor "*een deel van de nuance zodoende onvermijdelijk verloren [is] gegaan*", antwoordt de Raad dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het volstaat niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, te stellen dat "*dat de tolk op andere momenten van het persoonlijk onderhoud wellicht ook niet met precieze termen sprak*" of dat "*een deel van de nuance zodoende onvermijdelijk verloren [is] gegaan*", louter omdat de tolk enkele woorden in het Amhaars niet meteen kon vinden (notities, p. 10-11). Overigens wordt verzoeker geen gebrek aan nuance verweten, doch wel het vertellen van een ongeloofwaardig asielrelaas en van het afleggen van verklaringen die strijdig zijn met objectieve informatie. Verzoeker toont geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.4.14. Evenmin kan de Raad het verzoekschrift volgen waar wordt gesteld dat hij evenwel “*slechts beperkt bevreemd [werd] over de politieke activiteiten van zijn ouders*” en waar gewezen wordt op “*de talrijke confronterende vragen die verzoeker gesteld kreeg*”, de onmogelijkheid die hij kreeg om vrij zijn relaas te doen over de demonstratie waarbij hij betrokken raakte en de beperkte en diffuse bevraging hierover. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bleek dat hij verschillende vragen werd gesteld over de politieke activisten van zijn ouders (notities, p. 3, 13-16) en de demonstratie waarbij hij betrokken raakte (notities, p. 3-4, 7, 12-13, 17-19). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker nog de kans iets toe te voegen aan zijn relaas, maar sprak hij enkel over zijn reis in Libië (notities, p. 22). Ook verzoekers advocate kreeg de mogelijkheid nog opmerkingen te maken, maar deze heeft nagelaten aan te geven dat de vragen te beperkt of diffuus waren of dat verzoeker de kans niet kreeg om vrij zijn relaas te doen (notities, p. 22). In het verzoekschrift worden evenmin elementen aangebracht die verzoekers verklaringen over zijn ouders in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.15. De Raad merkt ten slotte nog op dat verzoeker en diens advocaat op 29 april 2019 een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvroegen, op basis van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet. Deze kopie werd hen aangetekend overgemaakt op 8 mei 2019, maar verzoeker en/of diens advocaat hebben nagelaten opmerkingen te formuleren binnen de 8 werkdagen na de betekening van de kopie, desgevallend over de communicatie met de tol of de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg wordt verzoeker geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

2.4.16. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK